

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

VIII. Qualiter suspensio semel incurta suspendi possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

De absoluteione, vel dispensatione suspensionis.

suspensi posse, quia vsquequo condicio ponatur, censura non habet effectum. At cum censura pro aliquo tempore suspenditur effectum non habet, quousque tempus illud elapsum sit, ergo interim appellatio impediti potest, nec effectum elapso illo termino habeat.

7 Secunda difficultas est, An suspensio ab officio, vel ingressu Ecclesie quae non est censura, sed pura poena in punitionem delicti appositae, per sequentem appellacionem impediatur eius effectus; Ratio difficultatis est, quia Textus in dicto cap. is cui, de sentent. excommunicat. lib. 6. absolute decidit per sequentem appellacionem non suspendi suspensionem ab officio, & ingressu Ecclesie. Ergo quocumque modo suspensio appositae sit siue in correctionem delicti, siue in illius punitionem subsequenti appellacione non suspenditur, quia secum trahit executionem. Nihilominus Abbas in cap. 2. de clericis excommunicat. minist. num. 2. Et in cap. saepe num. 16. de appellacionib. merito affirmat suspensionem quae est pura poena per sequentem appellacionem suspendi, textumque in dicto cap. is cui, intelligi de suspensione tantum quae est censura. Et probari potest, quia Textus eam suspensionem ab officio, & ab ingressu Ecclesie decidit subsequenti appellacione non suspendi, quae excommunicationi est similis, ut constat ex illis verbis, sicut excommunicatio, &c. At excommunicatio nunquam induit rationem pure poenae, sed semper retinet naturam censurae. Ergo pro sola suspensione quae censura est intelligitur praedicta. Textus decisio. Deinde odiosum est negare appellacioni hanc vim, & efficaciam impediendi effectum sententiae latae. Ergo dum manifeste Textus, vel ratione non conuincitur, allegandum non est.

PUNCTVM VIII.

Qualiter suspensio semel incurta suspendi possit?

- 1 Absoluteione, vel dispensatione suspenditur.
- 2 Manente suspensione eius effectus, & obligatio suspendi potest a Pontifice ab aliis affirmantibus plures.
- 3 Verius est a solo Pontifice suspensionis effectum suspendi posse illa manente.

1 Non est dubium absoluteione, vel dispensatione suspendi hanc censuram posse: ut suspenditur excommunicatio in eum voluntate. Et c. resposito de sententia excom. Et c. sicut, eod. tit. lib. 6. Et interdicitur in e. quodam te de poenit. & remissionib. Et c. non est vobis de sponsalib. Et c. permittimus, de sent. excomm. Et cap. fin. eodem tit. lib. 6. Nam haec censurae, & poenae non sic delinquentem afficiunt, quin aliqua via tolli non possint, quae non est alia quam absoluteione, vel dispensatione. Haec namque sicut dari possunt absolute, sic pro lim. tato tempore, & ad reincidentiam.

2 Difficultas autem est, An manente suspensione possit illam ferens eius effectum, & obligationem tollere, ac si de facto ipsa censura sublata esset; Et de Pontifice nemo est qui dubitet, cum ex eius voluntate, & institutione censurarum effectus, & obligatio pendeat, ut tradit Glossa in cap. ad hac quodam, verbo interdictum de appellacionib. Innocent. in cap. ad monasterium, de Regularib. Panormit. in cap. nonnulli num. 1. de sentent. excommunicat. Felin. in cap. 1. num. 11. de Constitucionib. & alijs. De alijs a Pontifice docere videtur Innocent. in cap. cum inter de consuetud. Panormit. in cap. ad hac quodam. n. 1. & cap. dilectus, n. 2. de appell. Sayrus. lib. 4. thesauri, cap. 10. n. 13. Mouetur, nulla ex facultate Pontificis manifestum est posse praedictum effectum, & obligationem suspendi, sed hanc potestatem concessam esse colligitur ex cap. dilectus de appellacionib. vbi Decanus suspendit interdictum a se latum, cuius suspensionem non improbat Pontifex: & in cap. Alma mater de sentent. excommunicat. lib. 6. suspenditur interdictum pro aliquibus festiuitatibus. Ergo similiter suspendi poterit suspensio.

3 Ceterum verius existimo effectum suspensionis suspendi non posse ab alio, quam a Pontifice ipsa suspensione manente, sicut de omnibus censuris generaliter docui hoc tract. disp. 1. punct. 9. Mouetur, quia inferior nequit Superioris decretum, & institutionem mutare aut variare ex cap. cum inferior, de maiorib. & obedient. At ex decreto, & institutione Pontificis suspensio, & quaelibet alia censura dum de facto est, suum effectum habet, & obligationem inducit: ergo inferior Pontifice nequit hunc effectum, & obligationem in suspensione, aliaue censura separate. Quod si dicas id verum esse propria autoritate, secus auctoritate Pontificis? Obstat, quia ex nullo textu vel ratione colligitur Pontificem hanc Praelatis inferioribus tribuisse potestatem. Nam in e. dilectus de appell. non effectus interdicti manente interdicto, sed ipsum interdictum suspenditur pro aliquo tempore iterum apponendum. In cap. Alma mater, ab p. mot. & fit suspensio, & forte non effectus interdicti tantum, sed ipsius interdicti.

- 1 Suspensio lata pro determinato tempore, vel sub aliqua conditione elapso tempore, vel conditione aduenientia cessat absque absoluteione.
- 2 Intermedio tempore solam ab eo tolli potest, qui suspensionem tulit.
- 3 Suspensio sub expressa conditione, ut in perpetuum duret nequit ab inferiori relaxari.
- 4 Suspensio lata a iure absolute ad comprimendam alicuius contumaciam, potest ab Episcopo relaxari.
- 5 Lata in puram poenam negans plures ab Episcopo tolli posse.
- 6 Oppositum videtur probabilius.
- 7 Spectato Conc. Tridentini decreto a qualibet suspensione possunt Episcopi absolute per se, vel suos vicarios, dummodo ex delicto occulto proueniat.
- 8 Spectato iure communi nullus Sacerdos in iudicio in foro externo carens, a suspensione absolute potest.
- 9 A suspensione ab homine lata regulariter solus ille, seu eius ius efflor in dignitate absolute poterit.
- 10 Nulla est forma praescripta in suspensionis absoluteione.

Initio huius disputationis dixi suspensionem aliam esse censuram, & in correctionem inobedientiae latae, & hanc aliam puram poenam in punitionem delicti appositam, & haec aliquando fertur pro determinato tempore, aliquando absque via temporis determinatione, aliquando in perpetuum. Suspensio lata pro determinato tempore, vel sub aliqua conditione, vel conditionis cessat, tempore elapso, vel conditionis cessatione appositae absque via absoluteione cessat, quia ultra intentionem ferentis progredi nequit, ut tradit Glossa in e. qui saepe verbo donec, de elect. 1. 6. Et in Clem. 2. verbo donec, de Decimis. Panormit. cap. 1. num. 6. & Felin. num. 7. de iudicis. Grassi lib. 4. decis. cap. 2. num. 14. Valentiarum. 4. disp. 7. quaest. 18. punct. 1. Couarrua. 4. decretal. 2. p. cap. 6. in prin. numero 18. & 19. Nauarr. cap. 27. numero 161. Henric. lib. 3. cap. 3. numero 2. Sayrus lib. 4. cap. 17. numero 2. & 3. Suar. disp. 2. sect. 1. num. 1. Auila 3. p. disp. 6. dub. 1. Gaspar Hurtado tract. de suspens. diff. 12. num. 2. Coninch. disp. at. 2. dub. 4. num. 30. Bonac. disp. 3. p. vlt. num. 1. Et alij passim.

Illo autem intermedio tempore, seu ante impletam conditionem tolli suspensio per dispensacionem potest ab eo qui eam tulit, non autem ab inferiori. Quocirca suspensio lata in iure communi ad certum tempus nequit alius a Pontifice spectato iure antiquo tollere, seu relaxare ante tempus finitum, ut tradit Glossa communiter recepta in cap. cupientis, §. ceterum, verbo suspensus de elect. lib. 6. Et in Clement. 1. §. ceterum, in verbo excommunicat. de haereticis. Paludan. 4. p. 18. q. 7. art. 3. c. nel. 11. Syluest. verb. suspensio, q. 8. vers. tertium. Couarrua in 4. decret. 2. p. cap. 6. num. 14. Sanch. lib. 3. de matrim. disp. 51. Sayrus lib. 4. cap. 17. num. 10. Erenim Pontifex suspendens pro illo determinato tempore intendit, ut suspensio toto illo tempore duret, ideoque censendus est relaxationem inferioribus impedit; alias effectus huius suspensionis, & intentio Pontificis frustraretur, si ab Episcopo remitti posset. Quod adeo verum est, ut si a iure decreta sit suspensio annalis, vel triennalis pro aliquo delicto ab Episcopo imponenda, nequit Episcopus eam impendendo minuire, vel impostam relaxare, quia ipsi solum concessa est suspensionis impositio, non illius duratio, hanc enim a Pontifice iuris conditore determinata est in quo iure nequit inferior dispensare. Iuxta leg. i. ff. ad Senatusconsultum Turpilianum. Secus esset si ius suspensionis tempus non praescripserit, sed solum statuerit pro delicto suspensionem imponi, nam eo casu poterit Episcopus imposita suspensione pro aliquo determinato tempore ante illud finitum relaxare, quia prout a principio eam suspensionem non intendere. Sicuti tradit Suar. dicta disp. 2. q. 1. num. 20. Paul. Layman. lib. 3. sum. tract. 5. par. 3. cap. 4. num. 3. Gaspar Hurtado tract. de suspens. diff. 12. num. 32.

Suspensio iure a iure, siue ab homine lata sub expressa conditione, ut in perpetuum duret, manifestum est ab inferiori relaxari non posse, quia inferior nequit superioris statuta derogare: sicuti notauit Panormit. cap. 2. de solutione, num. 1. Syluest. verbo suspensio, q. 8. Nauarr. cap. 27. n. 162. Sayr. lib. 4. thesaur. cap. 17. num. 18. Layman. lib. 3. sum. tract. 5. par. 3. cap. 4. num. 3.

Verum si suspensio lata in iure fuerit absolute ad comprimendam alicuius contumaciam, seu in illius correctionem, absolui ab Episcopo, seu eius vicem gerente poterit, dummodo Pontifex absoluteionem sibi non referuauerit, & suspensio a contumacia recesserit. (Nam in illa persequens, & nemine abest)